

VIII

AD MAECENATEM

Strophe Sapphica

Mārtiūs caelebs quid agam Kalendīs,
Quid velint flōrēs et acerra tūris
Plēna, mīrāris, positusque carbō in
Caespite vīvō,

Docte sermōnēs utriusque linguae ?
Vōveram dulcēs epulās et album
Līberō caprum, prope fūnerātus
Arboris ictū.

Hic diēs annō redeunte fēstus
Corticem astrictum pice dīmōvēbit
Amphorae, fūmum bibere īnstitutae
Cōnsule Tullō.

Sūme, Maecēnās, cyathōs amīcī
Sōspitis centum, et vigilēs lucernās
Perfer in lūcem ; procul omnis estō
Clāmor et īra.

Mitte cīvīlēs super urbe cūrās :
Occidit Dācī Cotisōnis agmen ;
Mēdus īnfēstus sibi lūctuōsīs
Dissidet armīs ;

Servit Hispānae vetus hostis ōrae
Cantaber, sērā domitus catēnā ;
Iam Scythae laxō meditantur arcū
Cēdere campīs.

Neglegēns, nē quā populus labōret,
Parce prīvātus nimium cavēre, et
Dōna praesentis cape laetus hōrae, ac
Linque sevēra.